

Ekrem Sabuncu

- Őirler -

Yayın Tarihi:

22.02.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Acımaz mı?

Usta vurur da sazının teline, tel acımaz mı?
Sen bakmazsın yüzüme de, kalbim acımaz mı?

Filiz topraktan fişkirir da toprak acımaz mı?
Sen ses vermezsin bana da kalbim acımaz mı?

Çiçek meyveye döner de ağaç acımaz mı?
Şevdam karalar bağlar da kalbim acımaz mı?

Cellat başı gövdeden ayırır da kılıç acımaz mı?
Sen beni senden ayırırsın da kalbim acımaz mı?

İçine hep oksijeni çekersin de karbondioksit acımaz mı?
Sen beni içine çekmezsin de kalbim acımaz mı?

Ekrem Sabuncu

Altında Kaldım Gözyaşlarının

Sevinç her yerde... Keder bir yürekte...

Günah kadar yakınımıdayken
Sevap kadar uzağımdasın.

Neredesin düşümdeki düşüm...
Gözlerini tanıyorum nemlidir şimdi
Sesin titrek
Yüreğinde hasret kuşları kanat çırpır

Düşümde de düştesin
Yirmili yaşlarımin tüm diriliğiyle sarıldım saçlarına
Sen nereye ben oraya
Kırkli yaşlara tırmanıyorum şimdilerde
Sen yüreğimde
Ben?

Kaderim, seni kaçırın sebepleri kovalamakla geçti
Yakınlaştıkça adın adıma
Şeni şehirlereimin öte yakasına çekti bir sebep
Ölmedim
Vücudumda hasretinden yaralanmamış tek bir nokta yok
Üzerime gözyaşlarının ağırlığı da düştü sevgilim
Altında kaldım gözyaşlarının
Yara bere içinde benim
Ahh ellerim ve yüzüm kan içinde
Yıllarca seni aradım
Çıkmadığım dağ
İnmediğim vadi kalmadı
İçime bakmak aklıma geldi ya
Göz değil bendeki – kan çanağı
Kim bilebilir neler çektiğimi kim?
Dudakların dudaklarımin içinde olsun diye

Ekrem Sabuncu

Aşk İki Parça Birinci Parça: Kavuşmak

Her ay Eylül ve tüm yapraklar sarıdır
Toprak yağmura aç ve gökkuşağını gören hiç kimse olmamıştır
Yerde aşk mektupları ve can kırıkları vardır
Ellerini boşluk tutar ve boşluğa bakar gözlerin...

Sonra sen girersin ömrüme
Bir gülüşün sızar bu anlamsız hayata
Kurumuş yaprağa su misali
Yürür damarlarımda kahkahan
Aylardan Nisan olur
Üşüyen yanım kalmaz
Gözlerin gözyaşlarımdan sonraki güneş olur
Gökkuşağın yüzümde oluşur
Toplatılmış aşk şarkıları çalar radyolar
Can kırıklarından aşk yaralanmaları doğar
Seven sevgilinin göğsüne siner
O zaman göğüs sine olur, acıdan çok aşk yatağı olur

Sonra usulca sesin duyulur
O an herkesçe malumdur, ölümüm umulur
Kanıma aşkın karışır
Acılar firar eder bende
Sadece sen dolaşırsın tenimde
Pişmanlıklar resmigeçit yapar yanaklarımda
Otururum göz kapaklarında

Ekrem Sabuncu

Aşk İki Parça İkinci Parça: Ayrılık

Aynada kendi yüzün yoktur artık
Yabancıdır kendine kendinleyken bile
Sesin bir keman kadar sızılı
Konuşmaya çalıştıkça sanki Farid Farjad duyulur
Hüzün oturur gözlere

Adının geçtiği her cümle isyandır artık
Tüm gözyaşları birer itiraf
Karanlık şehirlerin karanlık sokaklarında
Kaçarsın bulur yine de seni bu afet
En fazla susar göz kapaklarım
Adımlarını ararken karanlık sokaklarda

Adının geçtiği her cümle isyandır artık
Bir takıdan çok kesici alettir elmas
Tutuşturulur sevgilinin eline
Akar sevenin sinesinden kan
Sıcak sıcak ve deli deli

Adının geçtiği her cümle isyandır artık
Ölmeye çok erkendir hayat, sevmeye geç
Yüzler seçilemez, bu davet maskeli balo
Yüzsüz davetlerde adın da aşkın da kırık

Adının geçtiği her cümle isyandır artık
Ömrümde başlıyor yine kaos
Ne tarafıma kaçsam sen hep içimde
Dertlerim ateşten sıcak, sanırsın lav
Nerede aklıma gelsen orada yakıyor içimi
Hayat anlamsız ve yapay
İçimde acı ve ayrılıktan koro
Haçerini her notada aşkıma saplıyor
Gözümde, yüzümde dudaklarının tuzu
Böyle ölmemek için yalvarıyorum.

Ekrem Sabuncu

Ateş

Öyle özledim ki seni dayanamıyorum
Baygınım
Ateşler içindeyim

Göğüslerine bastır beni sevdiğim
Başımın altında ipek yastık
Üzerimde en serin bakışlarından örtü
Nefesin en ılık sabah rüzgârı
Saçların ıslak havlu alnımda gezinir
Dudakların ateş düşürücü
Dudaklarımda süzülür
Ellerin merhem vücudumda dolaşır
Sözlerin soğuk su
Kulaklarımdan ateşim ölçülür
Tenin ince bir saten örtü
Dokundukça ateşim azalır

Öyle özledim ki seni dayanamıyorum
Uyandım
Yüzümde muzır bir gülümseme
Dudaklarımda saçın
Islanmış her yerim

Ekrem Sabuncu

Bak Yine İçimden Aktın Sel Oldun Sen

Sırtını bana döndüğünde susuzluktan çatlamıştı dudaklarım
Yalnız adın ıslatırdı kupkuru dudaklarımı

Gölge gölge uzaklaştın
Ne kadar gidebildin ki benden
Hala içimdeki adın közden

Yokluğunu yüreğimin kamburu yapmak mı niyetin?
Söyle sana yangın olmayan hangi cümlemdi?
İçinde sen olmayan hangi şiirimdi?
Başın önünde madem
Neden gidiyor benden uzaklara gölgen

Kara bir güneşe bakmak istemiyorum
Yorgun akşamların takatsiz sabahı olmak istemiyorum
Kaçmak istiyorum bir ceylanın göbeğine
Boynunun altından kıvrılarak kokmak için

Ne ulaşasım var geceye
Ne sabahta kalasım
Yasaklanmış bana senin bütün şehirlerin
İçinden de çıkamam
İçimden de atamam
Usul ve tekil bir nehir gibi
Senle
Sensiz
Sende akarım
Ya girersin içime üşüyerek aklanırsın
Ya gölgen uzar
İçinde ben varken benden kaçmaya çalışırsın

Sen beni sigaraya tiryaki sanarsın
Duy ve dahi duyduğunu unutma
Sanadır tiryakiliğim
Hangi zamanda kalsa ellerim
Mekân ayaklarıma pranga olsa bile
İlk fırsatta sanadır hicretim

Kurumuştı dudaklarım
Sanırsın sehpa da öylece duran ben
Gözlerini ovuşturursun
Evet, sehpadaki ben
Sen atınca sabah mahmurluğunu üzerinden
Sehpanın kalbin olduğunu anlayacaksın
Aşkıdır boğazıma dolanan
İstersen dön arkanı ve yürü, uzasın gölgen
Ben ...

Bak yine içimden aktın sel oldun sen

Ekrem Sabuncu

Bana Bir Söz Ver

Bana bir söz ver
Kalbinin en ücra yerinden çıkan kelimelerden yazılmış,
İstersen siyah üzerine beyazdan yazılmış,
İstersen beyaz üzerine kırmızıdan yazılmış olsun.
Bana bir söz ver
Seni bana, beni sana bağlayan bir söz olsun.

Bana bir söz ver
Omuzunda uyandığım bir sabah gibi olsun
Çok eski bir şiirin ağaç gövdesine yazılmış en güzel mısrası olsun
İstersen sesinin buğusundan cama yazılmış olsun
Bana bir söz ver
Seni bende, beni Sende diri tutsun

Bana bir söz ver
Saçlarınla kumlara yazılmış olsun
Kayalıklara çam köklerinden yazılmış olsun
İstersen gönül gözünden alnıma yazılmış olsun
Bana bir söz ver
Seni bana, Beni sana unutturmasın

Bana bir söz ver
İstersen çölleri ıslatan yağmurdan olsun
İstersen buzulları eriten güneşten olsun
İstersen aşık-ölüler korosundan olsun
Bana bir söz ver
Seni benimle, beni seninle anlatsın

Bana bir söz ver
İstersen tramvay camından el sallayan çocuk söylesin
İstersen martılara simit atan kadın mırıldansın
İstersen yük altında omuzları nasır tutmuş adam bağırsın
Bana bir söz ver
Senin beni, benim seni nasıl sevdiğimi anlatsın

Bana bir söz ver
Utangaç kadınların gamzelerinden sızsin
Cesur erkeklerin iki kaşı arasından çıksın
Masum çocukların gülüşleriyle donatılmış olsun
Bana bir söz ver
Seni bana, beni sana getirsin

Bana bir söz ver
İçinde adın ve adım geçsin
Geçmiş, şimdi ve gelecek geçsin
Bura, şura, ora geçsin
Bana bir söz ver
Zamandan ve mekandan sıyrılmış olsun
Sen olayım sen de ben olıllll.

Ekrem Sabuncu

Ben

Mutlu oluyorum aklıma geldiğin an
Elin elimde başın dizlerimde
Rahat mısın sevgilim gönlümde
Kalmasın bu dünyada sensiz geç tek bir gün
Ezelden ebede sendeyim her an

Ekrem Sabuncu

Bilmemki

Saçın Leyla, Aşığın Mecnun
Sözün Şirin, Sevenin Ferhat
Yüzün Aslı, Kölen Kerem
Bilmem ki seni nasıl sevsem

Ekrem Sabuncu

Bir Adam Bilirim

Ayrı düştüğü bir sevdiği olan
Kabuk bağlamayan yaralarıyla yaşayan
Ömrünün her deminde ağlayan
Tabuta sığmayan
Cebinde intihar mektubunu taşıyan
Sirtını acılarına yaslayan
Yanında sevdiğinin bir fotoğrafı bile olmayan
Yüreğine hep ayrılık şiirleri dolan
Aşktan çok sızıya alışkın bir adam bilirim

Yüzündeki kırışıklıklar sevdiğinden kalan
Ömrünün yarıdan çoğu isyan
Aşk meydanına silahsız çıkan
Diline beddualar dolanan
Olmak ve ölmek arasındaki farkı unutan
Sevdiği olmadan geçen günleri yaşanmamış sayan
Yaşlanmayan
Aşktan çıkan hicrana alışkın bir adam bilirim

Gözlerinde sürekli bir bulut oturan
Sevdiğine yaklaşamayan
Uykuyu şiirlerinde uyutan
Gençliği yangın ve tufan
En büyük acısı en sevdiği olan
Yasadişı bir kalp
İsyankâr bir zihin
Sırtta sızı
Ahı yar
Eyvahı yar
Sevdası başkasına yar
Bir adam bilirim
Sakallarında karlar
Dizinde dirseğinde yaralar...

Ekrem Sabuncu

Bir Daha Böyle Gelme

Beni yaralayacak olan keskin gözlerindir
Bu bıçak başka
Yalnız kalbe geçiyor hükmü
Yalnız kalbimin suyu sızıyor, göz ucun gönül ucuma değince

Radyoda yeni bir şarkı başlıyor
Tellere konan kuşların özgürlüğüdür gözlerimiz
Kanıyorsun...
Ömrümü bu kanamalı aşka adıyorum
Kaçarken sevdadan
Her köşe başına bir seni işaret olası diye bırakıyorum
Dönerim sanıyordum sana bin yıl geçse de
Benden ve senden habersiz
Güpegündüz, sokak ortasında
Ben ekmek kavgasındayken
Vurdular beni
Bunca yıl sen vurmadın ama
Yüzünü görmediğim biri vurdu beni
Alıp götürdüler demeyi çok isterdim ama
Çekip gittiler etraftan
Kanamalı bu aşkla kalakaldım güpegündüz sokak ortasında
Sürünerek sana ulaşmaya çalışırken
Su geldi yarama
Senden ve sudan başka sevmedim hiçbir şeyi
Sen göründün sokak köşesinden, ben kan revan
Sennn
Bir daha bana böyle gelme, üzüyorum
Ben çalıntı ve kirlî anı istemiyorum
Seninle gelen olmayacak
Bende kimse kalmayacak
Bir daha böyle gelme...

Ben bu sensizlikle, ben bu sessizlikle daha fazla yaşayamam
İçimdeki, bendeki bu seni daha fazla taşıyamam
Aşkın bende ayrılması imkânsız, kavuşması çok zor
Adı kısa bir kelime, ömrü uzun bir nehir
Sökmedin beni saçlarından
Gözlerinden...

Ekrem Sabuncu

Bir Gün Bende

arpık bacaklarım
Gcsz kollarım
İçimde yarım bırakılmış bir sevda
Dışında can kesiklerinden kanamalar

Nasıl alışayım hasrete
İçimden gitmedikten sonra

Yıldızların gözlerinden çaldım ışığı
Seni karanlıkta da görmek için
Bundandır iimin dehlizlerinde
Seni her defasında görebilmem

Bakma yle
Yanağındaki gülümsemeyi kaldır
Alışkın değilim sevindirene
Yine sende solabilirim

Yanımda olmuyorsan
İçimde de dolaşma

Benim sevgimden besleniyorsun
Beni sevmiyorsun
Glşn yarım
Bakişin karanlık
Bir gün ben de ıldıracağım
Adını da
Aşkını da
Kaldırıp atacağım

Ekrem Sabuncu

Bitiyor Başladığı Yerden Ömrüm...

Aklımdan zorum mu vardı seni severken?
Ben severken kavuşmak değil ayrılığı öğrendiğim
Yalnız değildim hiçbir zaman ama ayrıldım
Gönlümde zorum vardı seni severken...

Nedir kavuşmak?
Yan yana olduğu halde hiç karışmayan çok ırmak tanırım
Akarken, durgunken birbirine dokunmadan akan
Yanında olsan ne yazar, Kavuşmak? ...

İçimde yaşayan seni daha çok seviyorum
Gece sende uyuyor, sabah seninle uyanıyorum
Yanıdayken iki kuytu liman halimiz
Gelen ve giden gemileri çok olan...

Bilsen, karanlığımı ışık olsun diye gözlerini düşünüyorum
Suyu saçlarında dinlendirip öyle içiyorum
Kalabalık bir şehirde nefeslerimiz karışarak dolaşırken
İki kar tanesiydik birbirine hiç değmeden kilometrelerce yan yana yürüyen

Yokluğunda aynada yüzünü görüyorum
Bir otomobil camında seninle saatlerce sohbet ediyorum
Açlıktan çok zevkine yemek yediğimiz bir lokantada
Tatları çok farklı, ayrı kaplarda çok kullanılan iki baharatız

Bitiyor başladığı yerde ömrüm...
Öğrendiğim ayrılık
Yaşadığım ayrılık
Ulaşacağım yer ayrılık.....

Ekrem Sabuncu

Böyle

Bahar böyle yaşanmaz
Kalpte yara azalmaz
Dudakta kan durmaz
Gözde yaş usanmaz
Böyle bahar yaşanmaz

Böyle aşk yaşanmaz
Kalpte sevgi usanmaz
Dudakta kan azalmaz
Gözde yaş durmaz
Böyle aşk yaşanmaz

Böyle ayrılık yaşanmaz
Kalpte ağrı durmaz
Dudakta ismin usanmaz
Gözde hayalin azalmaz
Böyle ayrılık yaşanmaz

Ekrem Sabuncu

Ç Alıntı

Ayaklarım birbirine dolanıyor boşluğunda...

Ayaklarım bulunduğum her yerden beni sana koşturmakta
Birbirine girmiş, kan ter içinde, nefesim gözlerimden çıkmakta
Dolanıyor kolların boynuma usulca, vakit akşam olmakta
Boşluğunda yüzünün, gözlerimi binlerce âşık aramakta

Yalpalıyor ve kayıyorum yokluğunda...

Yalpalıyor içimdeki kara ayrılık ağacı
Ve kökleri çıktıkça tarifsiz acıtıyor canımı
Kayıyorum anıların yüzündeki mutsuzluktan, her yer acı
Yokluğunda kimse bulamadı derdime ilacı

Ümit versede her mayıs sabahı ruhuma...

Ümit sıcak bir bahar sabahı akıyor yalnızlığıma
Versede jaleler canlarını saçlarının karasına
Her ölümden saçlarının arasında bir papatya açmakta
Mayıs böyle beni sana seni bana çağırmakta
Sabahı mutluluk ve heyecan ikindisi kırık ve yara
Ruhuma dokuduğun aşk içimden içine akmakta

Akşamında düşünüyorum yine kara(n) lığına...

Akşamında olmasın kan ve yara
Düşüyorum hasretinden yatağa
Yine sabaha kadar uyku benden kaçmakta
Kara(n) lığına alıştım elim yüzüm yanmakta
Karalığına hastayım yanıma yatsana

Ekrem Sabuncu

Çare

İçimden beni çekip al ey ACI
Ben senin içine akarken
Sen beni içimde yalnız bırakmaya cesaret etme

Neden yüzün yerden çok göğe yakın
Kibirlisin
İçinden geçmez çimenlerde secde etmek
Şah damarlarının üzerinde hep bir şeytan oturur
Ben yaşadıklarım ve yaşayamadıklarım karşıdayken
İçimden beni çek al ACI

Çıldırılmış gibi sana akacak benim önüme
Her gün yıkılan barajlar örmekten bıkmadın mı?
Kurduğun her set yıkıldı yıkılacak
Yecüc- Mecüc'ün duvarının kapanması için İnşaallaha ihtiyacı var
Ya senin duvarlarının yıkılmaması için neye?

Çıkma kendi aydınlık aynandan
Ben kalayım içimde kanlar içinde
Sen içimden çekip alma beni ACI
Aşk kaybından içimde öleyim

Ben ve ben
Yokluğun damarlarımda dolaşan karıncalar
Kan gitmeyen her yerim uyuşuyor
Kalbim kangren olmak üzere
İçimden çekip alma beni
Kangren olan kalbimi sök, yaşasın ayrılık

Ekrem Sabuncu

Çaresiz

Gönlüme bir ağırlık çöküyor şimdi
Ruhuma karanlığı doluyor yokluğunun
Kan sızıyor yelelerinden
İçimde sana koşan atların
Seni sevmekten ağır yaralıyım
Sen biliyorsun, elinden bir şey gelmiyor

Ekrem Sabuncu

Diyemedim

Kalbimde tutuklu kaldı GÜL
Su vermek istedim
Gözümde akanlar içime ulaşmadı
Kalk sen iç kana kana diyemedim.

Avuçlarım seninle doldu Rabbime ulaşırken aminlerim
Sokak lambaları kapanırken başı önünde minarelerin
Adımların siliniyor adımın içinden
İçimden geçme hep orda kal diyemedim.

Bir aşığın alnındaki çizgidir sızımız
Kapalı gözlerimiz ışığımız çalınmış
Tut elimden çiğdemlere basmadan yürüyelim
İçimize yokluğunun kokusunu çekmeyelim diyemedim

İyi ki içimdeki bu azap adının harflerinden yazılmış
Ruhumu teslim ediyorken başucumda adın söylenirmiş
Dudaklarımın arasından ab-ı hayat üfle
Gir ruhuma ölümsüz olalım seninle diyemedim.

Menekşeler müezzinlik ediyor sabah namazlarında
Ardında saf tutuyorum ayrılık çöllerinin
Usulca geçiyordun yanımdan ben sehiv secdelerindeyken
Gitme-geçme omuz omuza namazda olalım diyemedim.

Susadım, ilk bulduğum ırmak kıp kızıl akıyor
En son gördüğüm gölge hangi iklimde kaldı hatırlamıyorum
Kokular yayılıyor kirli kente bu Ekim ikindisinde
Bir de bana uğra, kokundan baygın düşeyim diyemedim.

Nankörüm, insanoğluyum, vefasızım
Tüm kötüler ben
Her iyi sen
Sevme beni diyemedimmmmmmm.

Ekrem Sabuncu

Dokundukça

Dokundukça soluk aldırın bir sevdiğim var benim

Papatyalar saçlarından dökülüyor paramparça
Alın yazının arasından sızısı sızıyor kanamalı bir aşkın
Tükeniyor bu aşkın senden taşan tohumları
Üzerimize geliyor zaman ve mekân, üşüyoruz
Şözlerimde adın ya sessiz ya da yazılarımda saklı
Üşüyorum gözlerin gözlerimin üstüneyken
Meftunum sana ömür meleşimmm

Dokundukça hayat veren bir sevdiğim var benim

Ekrem Sabuncu

Dön

Bir bahardı ömrüm ellerimde ellerinin terlediğinde

Gel ey şehime küskün kadın
Eteklerin şehrimde batsın çamura

Gel ey sesime küskün kadın
Aldandığım geceler sana uyanıyorum
Gel ne olur bendeki sen hep masum kalsın

Firaridir uykular gözlerimde
Sen kabusum oluyorsun
Dön artık içimden
Dön de sesin gelsin
Yüzün gelsin
Ellerin gelsin bana

Ekrem Sabuncu

Eski

Durmadan kar yağıyor sakalıma, saçıma
Bir eski zaman bilgisi gibiyim
Avuçlarım, yüzüm buruşmuş
Oysa hep on sekiz yaşımda olabilirdim

Keşke seni hiç görmeseydim
Gözlerimin gözlerine sızdığı nisan sabahı ben hiç uyanmamış olsaydım
Yağmurlarla dolu nisan ayında nasıl yeşeriyorsa toprağın bağı
Benim kalbimin atmasına bir bakış sızıntın yetti

Ekrem Sabuncu

Ezel Ve Ebed

Ruhumun yaratıldığı gün
Şeytanın atamız Adem'e secde etmediği gün
Toplanıp Rabbimize kulluk sözü verdiğimiz gün
(Seni ilk kez gördüğüm gün, Sevdamin başladığı gün)
Dağılıp yeryüzüne geliş sıramı beklediğim gün
Annemin rahmine düştüğüm gün
Anneme ilk sızıyı yaşattığım gün
Annemle bağımı kestikleri gün
Ciğerlerimi yakan ilk nefesi aldığım gün
Ağladığım ilk gün
Memeye sarıldığım gün
Konuştuğum gün
Doktorun, yüzüme karşı, anneme bu çocuk ölür dediği gün
Yağmur altında ıslanarak ve ağlayarak dua ettiğim gün
Kavgada yara aldığım gün
İntihara teşebbüs ettiğim gün
Yeryüzünde seni ilk gördüğüm gün
Seninle konuştuğum ilk gün
Eve gittiğinde yeryüzünde senden ayrıldığım ilk gün
Kantinde çay içtiğimiz gün
Büfeden sana şeker aldığımız gün
Mezun olduğun gün
Beni yolcu ettiğin gün
Boynuma sarıldığın gün
İşe başladığın gün
Beklediğim halde gelmediğin gün
Sesini duymadığım her gün
Yüzünü görmediğim her gün
Seni seviyorum...
Ruhuma ceset giydirilirken Seni seviyordum
Cesedimden ruhum sıyrılırken de seni seveceğim

Ekrem Sabuncu

Fakirlikten Yokluğa

Ben kendi maktülüne aşık olmuş bir katilim...

Uğulduyor kulaklarım içinin sessizliğinde
Çek beni bir kenara
Sudan
Acıdan
Ayrılıktan haber ver
Ya da hançerlerini sapla bağrıma yokluğunun...

Böyle mi dolaşılır sokaklarda,
Ayaklarım kaldırım taşlarında
Aklım? ...

Sırtımda hayatımı yüklediğim boya sandığı
On yaşında bir çocuğum, Aklım? ...

Uzundur fakirliğimin geceleri...
Aklım? ...
Yokluğuna takılmış kelepçedir
Kelimelerim SEN
Anlatamadıklarım ben

Acı bu...
Böyle aç zamanlarımda boğazıma düğümlenen
Ellerimden ellerinin gidişinedir açlığım
Yok kimseye bunu söyleyecek mecalim
Açım
Fakirim
Hiç olmayacakmışım gibi genç
Hiç ölmeyecekmişim gibi yaşlıyım

Bitmiyor
Bitirilmiyor bu ölümcül hastalık
Sana:
Tüm aldıklarına karşılık
İçindeki senle KALBİMİ bırakıyorum

Fakirliğim yokluğa dönüşüyor
Sende çoğalıyorum...

Ekrem Sabuncu

Fotoğraftan Al Haberi

Bakışlarımdan incinir diye
gözlerine bakamadığım bir Sevgilim var.
Her intihar girişimimden önce
hatırıma gelen kırk yıl hatırlı gözlerin...
Bir sor fotoğraflarına
kaç milyon saniye gözlerimi gözlerinden
ayırmamışım Sevgilim.

Elleri saçlarımda dolaşırken bile
saçlarına dokunamadığım bir Sevgilim var.
Saçlarını okşarken
tek bir saç teli ellerimde ölür diye,
ölürken seni acıtır diye
dokunmaya kıyamadığım saçların...
Saçlarına ne kadar şiir yazdım
sen bilirsin Sevgilim.

Yanında
sesimi hiç yükseltmediğim
bir Sevgilim var.
Ben konuşunca kulakların incinir diye,
canını acıtır sesim diye,
küpelerini hayran hayran seyrettiğim,
saçınla karışık kulakların...
Sana ne kadar şiir okudum
hatırlarsın Sevgilim.

En doğal cümleleri bile ahenkli,
baldan tatlı dilli bir Sevgilim var.
Ben konuşursam
seni dinlemekten mahrum olurum diye,
dilin konuşmazsa canın yanar diye,
kurduğun her cümle
aşka çıkan bir yol olan dilin...
Seni dinlemek için
geceleri kaç kade
sokaklarda gezdim
sen bilirsin Sevgilim.

Bulabildiğim en güzel kokuları
sürerek yanına gitmeye uğraştığım bir Sevgilim var.
Kötü kokularla burnunu acıtırdım diye,
hangi koku senin kokundan daha güzel olabilir diye,
seni incitmeden
ne kadar sıkı ve
ne kadar uzun süre sarardım
hatırladın mı Sevgilim.

Parmaklarım çizer diye
yüzüne dokunamadığım bir Sevgilim var.
Gül tenlim,
pamuğum,

nazeninim
dokunsam sana ellerim yanar diye,
sen bana dokununca zaten yanmış olurum diye,
her karşılaşmada
yüzünü gözünü ıslak ıslak öpüşüm hiç olmadı diye,
yaralarım iyi gelen tenin...
Sana dokunamadığım için
kaç kez parmak uçlarımı yaktım
hatırlar mısın Sevgilim

Ve dudakların.
Öpmeye kıyamadığım,
fotoğraflarından kare kare ezberlediğim,
gözlerimin önüne gelince
yüzüme mahcup bir tebessüm yerleştiren,
cennetten çıkma bir tat...
Rüyalarımda
dudaklarımın içindeki dudaklarını
sen bilmezsin Sevgilim.

Ekrem Sabuncu

Gamzen Uçurum

Yüzümün senin bakmadığın yanı çürümüş
Gözlerin üzerimden eksilmiş, biliyor herkes
Koyudan daha koyu kaderimin en ak anları
Üzölmeye çalışma, sözlerin hançer bilirsın

Elimi açtım, ki daha uzun olmasın yollarının bana kapalılığı
Dilerim kısa ve kolay bir yolculuğum olur gözlerimin vadilerinde
Sözüm odur ki ben giderken sen gelemiyorsun
Sen giderken ben kalamıyorum

Kaç kez kağıt kesiklerime seni bastım
Durmadı kanamam, şiirlerim kan-revan
Yakılmış cesedimi seyrediyorum gözlerinin gecesinde
Küllerim ağzına dolmuş, sesin duman rengi

Söyleeeee
Gitmişsen benden bileyim
Kalbim dayanır buna: Gelemem Asiyım de
Uçurum gamzendir
Gözyaşın ben
Düşüyorum usulca, göğsüne
Ağlıyorsun ya: itiyorsun beni senden
Sen kalkıp gidiyorsun
Ben kalıp kuruyorum

Ey sesi duman
Gamzesi uçurum
Aşk seni alıp benim koynuma koyduğunda
Sen başındaki yellerle oynaştaydın
Yine de gezdim etrafında
Parmaklarımın ucu uyuşuyorken saçlarına bakarken
Sen hangi iklime açılıyordun!!!
Bak ben kendim bile değilim
Bir yanım mutlaka sen
Bana ne kadar hükümransın
Bende SULTANSIN
Benim Sultanımsın
Aşk seni koynuma attığında
Yaşamak bile güzel geliyor bana
Şimdi kimin haddine benim seni unuttuğumu sanmak
Bu aydın şehirde
İkinci vakti
Odama dolmuşken gözlerin
Ne anlamı var ölmek arası yaşamanın
Ne anlamı var yaşamakla karışık ölmenin

Ekrem Sabuncu

Gazel

Fakirliğim, hiçbir Őeyin varlığıyla değil senin yokluğunla ölçülmelidir
Elele olmadıktan sonra, karŐımızda duran bu anlamsız kalabalığa önem verilmemelidir

Acı çekmeyeceğin bir iklim biliyorum sevgilim
Kalbimin ortasında, senden başkasına kapalıdır sevgilim

Tutkuyla ve tutuŐarak sevmiŐim seni
Ruhuma ilmek ilmek Rabbim iŐlemiŐ seni

Maverada seyrederim gece gündüz gül tenli gül kokulu yüzünü
Ehemmiyeti yok ölümümün, bir kere daha görsem yüzünü

AŞkım, seni çok özlediğimi bilmeni istedim
Müptelayım, seni yine Rabbimden istedim

Ekrem Sabuncu

Gel

Gel Ey ...

Gözlerinden gözlerime sevda ol gel
Birlikte geçeceğimiz çöller var, Leylam ol gel...

Gözümden yalnız sana bakan nehirlerim taşı
Islanan sadece çöller miydi?
Tescilli sensizliğim ağırlaşırken
Gözlerinin güneşinde kurudu ıslak çöllerim

Gel Ey...

Yüreğimden sızan ışık ol
Aklımdan zorum ol gel
Yokluğunun sehpasında boynumdaki künyem ol
Ey yaram sevgili
Her gece düştüm sehpadan
Boynumda saçlarından ip
Gel ey...

Sözcüklerimde sen varsın gel
Yırtılan gönül perdemde desen sen
Parmak uçlarımdaki yangın sen
Gözlerimin imdadısın gel

Kan sızmamış kelimelerim var daha gellll
Hüznüm ve yürek sancım son bulsun gellll
Koltuk değneklerim gözyaşı ve acı gelll

Yokluğuna öyle doydum ki
Gün sızarken geceye sen de bana gellll
Azlığım... Gözlerinden sözlerine sana ihtiyacım var gelll

Ekrem Sabuncu

Hasret

Korkuyorum içinden düşmeye
Kaç yıldır kalkmadı gözlerimden bulutlar

Hüzünlü bir türküdür ayrılık
Kulaklarımda ısıklar çalar

Simsiyah saçlarının arasında dolaşan ellerim
Yüzünü bana döndüren ellerim
Kırk yıl hatırlı gözlerine dokunan ellerim
Çatlamış topraklar misali

Ekrem Sabuncu

Hicret

Öyle yokluğuna koşar gibi değil
Saçlarına koşar gibi hayal et beni
İçinde ve içimde adının ve adımın geçmediği her hatırayı yak
Ne varsa sende bana ait olsun
Bende ne kaldıysa sen ol, senin olsun

Yavaşça kıvrıl yoldan
Saçların şöyle bir dağılıp, dalgalanıp tekrar gelsin yerine
Kaldır yüzünü
Güneş başını öne eğsin
Ses çıkmasın çevreden
Zaman dursun
Ve seyre dalsın cümle alem
Senin bana doğru hicretini

Ekrem Sabuncu

İç Savaş

İçinde iç savaş çıkmış kaç erkek tanıyorsun
Benim içimde
Bendeki sen ile senin savaşın
Ve her savaşta
Kan ve ateş yan yana
Kan ağzımın içinde
Ateş yüreğimde
Sıza sıza bir hal oldum
Kollarından ayrılığına
Yana yana bir hal oldum
Yokluğundan kollarına

Ekrem Sabuncu

İçinde Senin Olmadığın

Katlanılmaz bir kanamanın gün ışığında aşikâr olmasıdır hayatım
Yaralarımın biraz yağmurda ıslanmayan toprak,
Biraz soğukta üşümeyen bebek kokusu,
Ve biraz da ayrılığın anlamını bilmeyen kadın sesi iyi geliyor.

Kurumuş ama kırılıp dalından düşmemiş yapraklardır çığlığımı işitenler
Güneşi gözleriyle aydınlatan ne kadar çiçek varsa ben sevdim onları
Sevdiğinin rüyasına dalmak için uyuyup yalnız uyananlardır kardeşlerim
Dili ile gönlü arasına keskin bıçaklar eken kim varsa bana yoldaştır.

Öğrendiğim her şeyi bir sabah namazı vakti unuttum
Bu yüzden güneş ısı ve ışıktan çok gözlerindir benim için
İşte tam da bu yüzden sen benim şiiirlerimle yüzünü yıkıyorsun
Bu yüzden benim karanlığıma inat sen hep aydınlıksın

Bir kere olsun sen de benim için, bendeki şeklinle bana bak!
Yazıktır, günahdır sırtımın hançer tarlası
Benim gözlerim senin gül yüzünden kan ağlıyorken
Ömrüm sözünde, ölümüm gözünde gizli kalıyor.

Ben senin gözlerinde kendi ölümünü seyreden bir adamım
Ilık bir yağmur yağıyor
Akşamüstü, güneş bizimle vedalaşıyor
Griden siyaha akıyor zaman ufkun kızılığında
Caddelerde insanlar akıyor
Şu köşede bekleyen kadına söyleyin sevdiği gelmeyecek, beklemesin, ıslanmasın
O köpek mutlaka o çocuğun peşine düşecek, ekmek almasın
Hafif bir rüzgâr başlıyor saçlarından anlıyorum bunu
Saçların; yağlı urganım...
Ansızın bakma bana, ölümüm kolaylaşır...
Yay gibi kaşlardan ok gibi kirpikler göğsüme saplanmasın ansızın
Ansızın dilinin bağı çözülmesin
Sen yüzünü gizlemiyorsun, ben sana bakmaya takat getiremiyorum
Nefesin nefesime karışırken bu akşamüstü
Öyle bir nezaketle çekiliyor ki ruhum tenimden
Soluksuzluğumu ne sen anlıyorsun
Ne de sesinle birlikte ben...

Ekrem Sabuncu

İki Parça

Yağıyor gözümde özlem yağmurları
Gönlüm kırık değil
Aklım aydınlık

Bir hüznün var içimde
Bir de huzur
Biliyorum kavuşmak yok ama
Ne olur usulca sokul yanıma
Kollarımın zindanında hapis kal
Birkaç milyon saniye
Uzasın gölgemiz gün ışığında

Sesin nefesime karışsın ansızın
Aylar ya hep nisan olsun
Ya da eylül
Sözlerimiz hasret kokmasın
Tenlerimiz ürkmesin
Saçların yüzümde savrulsun
Nefesimin rüzgârından
Ne olur öyle uzakta durma
Kolların boynumda asılı kalsın
Birkaç yüz bin saniye
Uzasın birlikteliğimiz gece boyunca

Gide gide gidemedim ya senden
Sen de kalmadın ya bende
Rüyalar olmasa
Umutlar yaşamaz bende

Yana yana kül olmadım ya ben de
Yan yana yaşlanmadık da
Aşkım olmasa
Acılar taze kalmaz bende

Bir tek cümle yeter
Aşkımın küllerinden yangınlar çıkarmaya
Öyle uzaktan bakma ne olur
Bir bak
Bana bak
Bana bir bak

Bir tek gülüşün yeter
Binlerce yıl acımı hafifletecek
Dokunmadan
Konuşmadan geçme yanımdan
Korkma gözlerime bakmaktan
Öylece uzaklaşma
Acımın ateşinden çıkacak bir yangın
Kimseyi sağ bırakmayacak

İki parça aşk
Kavuşmak ve ayrılmak

Rüyalarda olmasa
Hayat bana zindan olacak

Ekrem Sabuncu

İsyan

Kaldı aklımda aşkının pıhtısı Sevgili
Sen kanayasın
Sen yanasın
Aklından adım, kalbinden sevdam çıkmasın

Esirdir gözlerimde yüzün Sevgili
Sen görmeyesin
Sen gülmeyesin
Gözlerinden yüzüm, gözyaşlarından adım silinmesin

Tenimde kaldı kokunun kırıntısı Sevgili
Sen hissetmeyesin
Sen hissedilmeyesin
Dudaklarından tuzum, boynundan kokum gitmesin

Esirdir kulaklarımda sözlerin Sevgili
Sen duymayasın
Sen duyulmayasın
Saçlarından nefesim, kulaklarından şiirlerim silinmesin

Ekrem Sabuncu

İsyankâr Bir Adamım

İsyankâr bir adamım
Damarlarımda sen dolaşıyorken
Adını şiirlerimde kullanamıyorum
Adını bağırdığım her yalnızlığa
Kızdıysan, bağışla

İsyankâr bir adamım
Sana kavuşmak için kaç kalp kırdım
Yine de göğüslerinde uyanmıyorum
Sen olmayınca başımı yasladığım taş
Kızdıysan, bağışla

İsyankâr bir adamım
Hangi sevabı işlemişim de beni sevmişsin
Bir bilsem başka ibadet yapar mıyım?
Kime iyiliğim dokunmuşta beni sevmişsin
Bir görsem hizmetinden çıkar mıyım hiç?

İsyankâr bir adamım
Seninle mutlu olmak için herkesi üzebilirim
Aşk yolunun başına oturmuş ayrılık ejderhaları bilirim
Bazen yüzleri çocuklarıma benzer
Bazen senin çocuklarına
Çoğu zaman yoktur yüzü bu hainlerin

İsyankâr bir adamım
Savaş meydanında döne döne savaşabiliriz de
Aşk meydanında ıslak ıslak sevişebiliriz de
İçimde sen, içinde ben olduktan sonra
Zaman ve mekânın bizi ayıracağını kim söyleyebilir.

İsyankâr bir adamım
En büyük isyanım seni başkasına yar etmemek olmalıydı
İşte bütün isyanlarım
Acılarım
Yaralarım bundandır
Bağışlamayı dilerim.

Ekrem Sabuncu

İşlenmemiş Cinayetler Atlası

İşlenmemiş cinayetler atlası taşıyorum
Yüzümdeki kırışıklıkların arkasında
İçimde hangi kadının değil
Hangi duygunun cinayete kurban gittiği önemli

Dikenli telle çevrilidir içim
Ve sadece içeri girmeye çalışanın eşyaları
Gönlüme sızma çalışmalarının delilidir

İşte yine olmuş
Takılmış bir sarışının eteği tele
O takılmıştır ya gönlümün teline
İşte o anda
- Sevmediğin kadına bakma -
Cinayeti işlenmemiştir
İçimde -güzele bakmak sevaptır- duygusu kurban edilmiştir

Bir esmer fularıdır
Telde
Gönlümün rüzgârıyla savrulan
Saçları vardır telde tel tel
-Sevmediğim kadına dokunma-
Cinayeti işlenmemiştir
İçimde -saçlarından bağlanmamışım hayata- duygusu kurban edilmiştir.

İşlenmemiş cinayetler atlasının son sayfası
Kaybedilmiş duygular mezarlığıdır
Her kabrin üzerinde yetişen
SEN çiçekleridir
Sen mezarlıkta açan çiçek
Bekliyorum seni
İsrafil kavuşma sur'unu üfleyecek
Ne kadar ölü duygu varsa kabrinden kalkacak
Ya bağrımdaki sen yanardağı patlayacak
Ya kıyamet kopacak
...

Ekrem Sabuncu

Kalbim

Bu şiirde de adın geçecek muhtemelen, ama kimse anlamayacak.

Seni ben sevdim
Ayrılık hapsine çarptırılan gözlerim...
Seni ben sevdim suçun yarısı da senin
Bu kadar güzel bakmasaydın

Kendimde hep sen varsın
Sen tek kişilik soframda karşımda oturan
İki kişilik bir oyunun ortalık ebesi
Üç kişilik bu yolculukta yanımdaki dördüncüsün
Ve ben seninleyken YALNIZIM

Göğsümden süzülüyorsun hafif hafif
Gönül kuşumun başında sevda
Halim yok, yaşlanıyorum heyhat
Sende can teslim ediyorum
Sadakat, hasret ve aşkla

Ekrem Sabuncu

Kalbinur

Senin kalbine bile sığmayan bu adamı
Küçücük bir kabre kim sığdıracak KALBİNUR

Senin başın göklerin kararıp yağmasından dönüyor
Benim nasıl ağladığımı görmedin KALBİNUR

Melekler Kutlu Nebi'nin kalbini yarıp siyah lekeyi attı
Seni benim kalbimden kim nasıl atacak KALBİNUR

Çocukların senin gözlerinden ısınıyor
Ben her güneşin altında buz gibiyim KALBİNUR

Ateş bende yanıyor bilmem kaç yıldır
Sen niye küle döndün KALBİNUR

Adın kanıma karışalı hayli zaman oldu
Ne zaman içinden attın beni KALBİNUR

Küçük bir kız çocuğudur KALBİNUR
Esmere çalar teni
Saçları siyah, hafif dalgalı
Gözleri koyu kahve, hafif çekik
Küçük bir kız çocuğudur KALBİNUR
Annesi bende saklıdır

KALBİNUR
KALBİNUR
KALBİNUR...

Ekrem Sabuncu

Kelimeler

Vücudumdaki can kesikleri yaralarımından sen sızıyorsun
Aşk benim elimde
Ben sana yanığım
Ben kanıyorum, adın kanımda yazılı

İçimde ayrılığın boynunu vurmak için bilenmiş aşk bıçağı
Ayrılık, yaşlı bir heyula duruyor uzun zamandır karşımda
Çektim kılıcımı kalbimden, senin kalbine saklanıyor ayrılık
Kılıç kınından çıkınca mutlaka kan akacak
Sana dokunmamış, dokunamayacak eli neyleyim...
Kılıç inince, el yere düşünce, kan grubum sen çıkıyorsun

Aşk rengine çalıyor saçların
Saçlarını koklayan rüzgârla selamım var
Her gün seni görmemekten gözlerim aşk körü
Güneşten almadın mı daha selamımı
Sana dokunmamışım, tenim aşkgren
İçtiğin su ne söyledi, duyamadın mı?

Aşk kokulum benim
Aldığın nefese selam sıkıştırdım
Çek içine selamımı sevdiğim

Uzak olabiliriz
Kimine göre hem çok uzak olabiliriz
Belki zamanla daha da uzak olabiliriz
Nereden bilsin fani...
Güneş, gözlerimdir her an üstünde olan
Nefes, sevdamdır her an içine dolan
Rüzgâr, ellerimdir teninde dolaşan
Su, benim; her an içine dolan...
Kim kimden ayırır anladın mı fani olan? ...

Ekrem Sabuncu

Kim

Karanlık ve ıslak
Üşüyorum, yüzüme ay sızıyor
Derinlerde yalnızlığımı dertleniyorum
Öldü diyor ve gidiyor yakınlarım
Karanlık yoldaşım
Rabbim her yerde hazır ve nazır

Bulutlardan bir damla kan sızıyor
Sonra sesler
Acı ve hasretten sesler
Zaman akıyor
Dünya karanlığa gömülüyor
Çöl, hayvan, bitki hepsine adım soruluyor

Gözlerimi bir kötü sese açıyorum
Yüzümü güneş yıkıyor
Yol ayaklarıma merhamet ediyor
Ellerim arkadan bağlanmış
Sıcak beynimi deliyor
-Kaça alırsın?
-Çok güzel.
-Daha çok eder?
-Sattım gitti...

Zindan: Rabbimin ikramı
Rüya, rüya, rüya
Sözler, sözler, sözler
Kelimelerimin ulaklara ulaşma hürriyeti
Rüya
Zindandan ayrılış
Saraya merhaba
Sonra şan, nam
Sadakat ve bilgi

Sonra imtihan: sadık ve güzel
:güzel ve pişman
Gömleğim birde
Arkadan yırtılacak elbet
Benim adım iffet

Yine gömlek
Karanlıkları aydınlatacak
Gözlere değince
Merhamet, aşk, sadakat
Yerden göğe kadar adım yazılacak
Adım iffet
İnşallah sizin üzerinize de incek rahmet...

Ekrem Sabuncu

Madem

Madem ağlamayı bile bana çok görüyor gece
Sen ol sağ yanımda uyuyan
Ellerine ve gözlerine beni okuduğum sen ol
Rüyamda kanamasın artık solum, yanımda sen ol

Buza baş koymuş bir adamın uyumasıdır şimdi yaşadığım
Çatladı içimdeki sabrın son taşı, kanamalıyım
Eczam yok, şifa arayan kendi kör kuyusunda mahpus
Sen ol yanımda sen ol sel ol, öylece sus

Beni bilmediğim bir dünyaya attı Rabbim
Yeminle bilmiyorum sevdiğinden ayrı düşen ne yapar
Ben şimdi ağlasam gece izin vermez
Gülsem senin en ağlamaklı halin gamzeme dolar

Varla yok varasında beyhude geçiyor ömrüm
Hani nerede etrafına ördüğüm benden duvarlar
Ne duvar kalmış etrafında, ne seni görebiliyorum
Gözlerimin önünden bir tren gibi geçiyor hatıralar

Ey aklımın adaleti kalbime de hükmet
Düğüm düğüm olmuş bu adamı gözlerinle titret
Ya bağışla beni bırak gideyim
Ya koy ver bin defa daha seni seveyim

Ağzımın tadı her geçen gün daha acı olacak
Benim kaderim senin kaderin olunca, iyileşemeyeceğiz biz
Ne kadar ağır ayrılık sözü varsa üzerimize söylenecek
Senin adın ağzımın içinde kaldıkça belki kavuşuruz biz

Diriyken öleni anlarım da, ölüyken bir daha ölene şaştım hep
Yıldızların omzundan kayarak saçlarına yağdığı zamanlar geçiyor
Gecenin bir yarısı kapını yeniden çalabilmek için yaşıyor bir adam
Kapı arasından gözlerim sızıyor, yüzüm ağlamaklı, sesim titrek hep

Bunca zaman sonra hala dokunmadıysam rüyana
Onaramazdık rüyalarımızı, en acısı buydu hayatımızın
Yine de bu ağzı köpüklü şehrin kavuşmak türküsüdür öfkem
Yana yana döne döne dizlerimin bağını sesin için bağla

Senin tek tek sen de kalsın diye verdiğin her acıyı biriktirdim
Üstüme bir kadın türküsünün kanı bulaşınca kanıyorum yine de
Ömrüm her yerde ve zamanda gurbette bir adam
Bir değil çok kadın var hala rüyalarımda bensizlikten ağlayan

Ekrem Sabuncu

Matematik

Bir çıkarma işlemidir hayatım
Tüm sevdiklerimi üste yazıyorum: EKSİLEN
Seni bir alta yazıyorum: ÇIKAN
Sonuç: SIFIR
Elimde sen bile kalmıyorsun.

Ekrem Sabuncu

Mazi Ve An

Bir nisan sabahı akmıştı gönlüm sana
Toprak mümbit
Dal yeşil
Gök maviydi hatırlarsın

Neden şimdi aylardan kasımdır hep
Toprak kuru
Dal çıplak
Gök tozdur bilmezsin

Ekrem Sabuncu

Mum

Her hüsrân vücudumda söndürülen bir mumdur
Geceler sadece benim gözlerimde uyur

Uykuya küsmüşüm
Yorgunum
Kimsesizim
Sesinin tozundan başım dönerken
Ne söylediğini nasıl anlayabilirim

Hasretindedir çiğliğim
Yoksa sen ne söylersen boynuma borçtur
Kırk yıl hatırlı gözlerin yok
Sözlerindir bana anlam katan

Cesedime ruh üfleyen sesin
Kulaklarıma sur üfleyen sesin
Adımın yanında yoktur adın
Acımla arama bir tek sesin girebilir
Beni geri getirebilir

Ayrılılar aynasında bir sırdır sesin
Nedamet tarlasında ekinimdir sesin
İniltili gönlümde tatlı bir huzurdur sesin
İntikama susamış dilimde bir hançerdir sesin

Yakamda karanfil
Elimde güldür sesin
Kulağımda İsrâfil
Gözümde hüzündür sesin

Ekrem Sabuncu

Neden

Aşk iki kişilik bir yolculuktur da
Sevda kazasında
Üzeri gazete kâğıdı ile kapatılan
Neden hep sevendir

Aşk iki kişilik bir savaştır da
Sevda meydanında
Sevgilinin ok kirpikleri arasından sızan bakışlardan
Kan revan içinde kalan
Neden hep sevendir

Sevenin onca güzel sözünden
Meftun bakışlarından
Acılı yüzünden
Hiç yaralanmayan
Neden hep sevgilidir

Aşkta bir bakışın kırık yıl hatırı vardır da
Seven sevgiliye bakarken zaman duruyor da
Sevgili sapasağlam ayakta
Neden seven hep paramparça

Aşk beraber yaşlanmak ta
Sevgili sevende yaşamakta da
Sevgili her daim gencecik bir gonca dudakta
Neden sevenin saçlarında ak, yüzünde kırışıklar artmakta

Aşk karşılıklı birbirinde yaşamakta
Sevenin kalbi hep sevgili diye atmakta
Sevgili etten kemikten de
Neden seven acıda, dertte

Aşk iki kişilik bir acı da
Sevda yorganı üzerlerine kapanınca
Sevgili sürekli uzakta da
Neden seven tek başına sevgi yatağında

Ekrem Sabuncu

Okunsun Diye Değil Dokunsun Diye Yazılmıştır

1.

Sabahlara kadar içime aşkını dokudum, haberin yoktu
Sevginle sar beni diye çektim bunca acıyı

2.

Sıcak bir yaz sabahı
Ben bana geldiğini sanıyordum
Oysa sen benden gidiyormuşsun

Ben ağladığımı sanıyordum
Meğerki gözlerim kanıyormuş, gönlüm seni severken.

Yürürken uçmak
Gözyaşlarıyla konuşmak
Gönülden sevmek ne imiş anlıyorum
Ayaklarının altına sevda serilirse uçarsın işte yürüyerek
Sevdiğinden uzaklaştıkça konuşursun gözyaşlarıyla
İmkânsıza müptelaysan artık sevilsen de sevilmesen de bir

Dilinde aşkı veya ayrılığı anlatan bir şiir
Çimenler üzerinde gözlerinden sızan kan
Şaçın sevdiğinin buseleriyle ıslanmış
Daha ne kadar yaşayabilirim?

3.

Hiç aklımdan çıkmadın ki sana yeni şeyler yazayım
Ne yazsam ayrılıktan çok sevdaya ait olacak
Karanlık bir gece yarısı birbirine akan iki ırmak işte
Sıcak bir Nisan akşamı, baharın kıyısında
Kalbini sarınıp örtünmekti niyetim
Biz iki ırmaktık işte karanlıkta birbirine akan
O halde içimizden içimize akan neydi?
Etraf siyahtan çok gözlerinden çalınmış yeşille süslüydü
Başımda kuşatılmış bir kalp taşımanın ağrısı vardı
Yüzünde annesini bulmuş bir ceylanın mutlu masumiyeti
Uzaktan ta uzaklardan gerçek yüzümü seçebiliyordun
Vakit gece, ay beyaz sesinde ahenk vardı
Kalbim sana doğru havalınca, cebimdeki mektubu unutuverdim
Söylediklerim Leyla ve Mecnun şiirinden çalınmış gibiydi
Şanki yeraltından konuşuyordum, sesim manolya kokulu
Üzerimde söylediklerimin ağırları kaldı
Sen ne diyeceksin-susarken...
Ortasında yakalandığım bu mevsim kalbimi sana taşırken
Kalbinden bana ne düşecek-sen susarken
Aşkından çatlamıştı kalbim
İçimden dışıma sen sızıyordun
Gözlerinden çalınmış yeşilliğin üzerinde kalbim
Kendisine işleyeceğin deseni bekliyordu
Kalbimde senin yerini oymuşum kendimce

Kenarları incecik bir çizgiyle çizilmiş kalbimin
Kocaman bir boşluktu içimde adın
Yalnızlık işte böyle bir şey
İçinde bir boşluk, dışın kalabalık olsa ne yazar
Kime satmaya, kime hediye vermeye kalktımsa kimseler talip olmadı bu ayrılığa
Nasılsa maharetliydin, sözü kalbe çevirip içime doldurabilirdin
Bekledim, saniye yıl oldu sandım
Kıtmir ile birlikte uyananlar ne kadar da haklıydı
Çok kısa bekledim sandın ya saniye yüzyıl oldu bende
Malzemesi saf ipek olan bu boş kalp
Acıdan ve sızıdan nasırlaşmıştı
Sen bir nilüfer çiçeği, kokun başımda duman
Söz sende bir hizmetkâr, bana söyleyince efendim
Senin için ne dağlar deldim
Ne çöller aşım ben de biliyorum
Ben yeryüzünün gördüğü en büyük kahramanlarının bile mağlubiyetten korktuğu aşk
meydanında
Sana, iki gözüm iki okyanus
Dilim gül kokulu kelimelerle süslü
Sevdiğimi söyledim
Keşke bilseydim ben sana Seni seviyorum derken
Kaç ayrılık putu kırılıyordu hasedinden
Kaç yüzyıl geçti kollarında, gözlerinin yeşili üstümde
Saçlarım yanağından ıslanıyorken
Şanırsın Harran ovası suya kavuşur
Üzerimde gözlerinin olmaması çatlatmıştır yüzümü
Şimdi sızıyorken inciler nazlı nazlı
Aşk işte ayrılığın can kardeşi
Işık, veda sözcüklerine vurmuyor artık
İnilen merdivenler can yakmıyor
Sen ki bağına başımı yaslamış
Bir gül yatağına düşer hissi vererek karşılamışsın ya beni
Deki ölüm zaman olmuş, avuçlarımda durmuştur
Sen ömrümün asırlık ağacı
Sen içimde deveren eden kadın
Sen bir bilsen seni nasıl sevdim ben...

Ekrem Sabuncu

Ömür

Ne hatırı kaldı gözlerimin,
Ne sözüm geçti sana
Bir kırık testi oldu ömrüm
Yokluğunun kalp atışlarında

Ekrem Sabuncu

Öylesine Ölesiyeler

Acı
canımın yanması
kanımın kırmızısı
gözümün yaşı
içimin sızısı
seni yaralamak değildir niyetim
aklım bana oyunlar oynuyor
çok mutsuzum
arayış içindeyim
savrulmaktan bıktım
soluklanmak istiyorum
sen
yokluğuna düştüğüm acı
varlığına sarıldığım sızısın
hatıralarımın en hayatta kalanı
yitik ve yarım düşlerimin baş rolü
sen öyle bir sensinki
ben ne sana sarıla biliyorum
ne senden ayrılabilirim

Ekrem Sabuncu

Perde İnsin Film Bitsin

Şehirlerin büyük çoğunluğunda ayak izlerin kalmadı ki
Çöpçüler yerleri süpürmesin
Şimdi benim senden ayrı kaldığım günlerim de süpürülmesin
Kalsın bu yorgun kollarım
Ölü bir kadının saçları üzerinde.

Nefessiz kalıyor gibiyim
Kıt kanaat içime çekiyorum oksijeni
Bir dakikan da mı yok
Yaşadığını ve iyi olduğunu kulağıma fısıldayacak

Çakmağım da bozuk
Yüreğimin közü olmasa sigaram da yanmayacak
Hep mi rüyalarım konuk olacaksın
Ve her misafirliğin
Süslü bir hançer olarak kalbime mi saplanacak

Aklım bana oyun oynuyor
Ayna karşısındayım
Kırpiklerimle kendimi oklamak üzereyim
Üzerimde sıcak yaz günlerinden kalma gözlerin
Sadece sana kıyamadığımdandır
Okları bağrıma bırakmayışım.

Hiç mi imkân bulamadın
Bu mezarlıklar şehrindeki adamı arayacak
Hiç mi kaçmadı aklın başından
Bu hasretinin darağacına çıkmış adamı arayacak
Yok muydu zorun aklından
Dışına da beni bağırarak

Sus
İçin
İçine
Sussun
Sancı
Dinsin
Şarkı
Sussun
Sen
Yoksun
Ya
Perde
İnsin
Film
Bitsin

...
...
...

Ekrem Sabuncu

Sen

Saçların simsiyah akıyor gözlerime
İçinde sevenlerin mutlu hatıraları
Gecenin sabaha en yakın vaktidir saçların
Simsiyah ve hafif dalgalı
Saçlarından tutulurum ilkin ve yeniden sana
Dört mevsimi vardır ülkemin
Saçların beşinci mevsimimdir benim

Gözlerinin kırk yıl hatırı vardır sevgilim
İçinde kendimi görünce nefesim kesilir
Sen gülünce içimde secdeye durur bu asi adam
Yedi iklimi varsa bu dünyanın
Gözlerin sekizinci iklimimdir benim

Dudaklarının silinmez izi vardır sevgilim
Dokununca yanaklarıma aklımı başımdan alır
Tuzunun tenimdeki tadı en güzel yemişidir aşkın
Yanağımdaki ıslaklığın günahlarıma kefarettir
Dudaklarının aşktan çatlakları
Tenimin hasret yangınlarıyla dolar
Usulca çekilirken yanağımdan
Dudağında kalan benden kocaman bir parçadır
Beş kıtası varsa yeryüzünün
Dudakların içine sığındığım altıncı kara parçamdır benim

Ekrem Sabuncu

Sen Sevmeye

Sen sevmeye devam et
Deli diyecekler
Sus
Göge bak
Güneş toprağı sevmeseydi
Ne olurdu
Onu düşün

Sen sevmeye sabret
Kalbinden dumanlar yükselebilir
Başını ellerinin arasına al
Toprağa bak
Toprak suyu sevmeseydi
Ne olurdu
Onu düşün

Sen sevmeye azmet
Gözyaşların kana bulanabilir
Sirtını ağaca ver
Dala bak
Meyve ağacı sevmeseydi
Ne olurdu
Onu düşün

Ekrem Sabuncu

Sen Ve Ben

Gecenin bir vakti, başını yaslasan omuzuma
Yaşayamadığımız hayallerini anlatsan bana
Acıdan ve hasretten uzak öpsem seni usulca
Tazelense sevdam sevgilimin gül yanağında
Kara sen
Sevda ben
Kara ben
Sevda sen
Yürüyoruz gece gözlerimizde
Ay ışığı saçlarında, yüzümde
Ellerim bir Ağustos sıcaklığında
Aşkımız damlıyor kaldırımlara
Hayat sen
Ölüm ben
Kavga sen
Yaralı ben
Sesim sen
Halim sen
Canım sen
Aşkım sen
İlle de sen
Bir bilsen

Sabaha kadar dolaştık el ele sokaklarda
Sabah oturduk üstüne aşk çizilmiş banka
Simit aldım sana, çayın hemen sağında
Hatırladın mı bu günü hiç yaşanmadı ya
Hasret sen
Çeken ben
Seven ben
Sevgili sen
Yaşayamadığımız ne varsa koydum sıraya
Kavuşacağım gün belki yakında belki uzakta
O gün geldiğinde tek bir saniye israf olmasın
Aşkım, mutluluktan da olsa sen ağlamayasın
Dudak sen
Gülten sen
Aysima sen
Meftun ben
Kovalamasın zaman beni sen yanımda olunca
Kır zincirleri, seninle uzanalım boylu boyunca
Altımızda atalarımızda aşkımıza yadigâr toprak
Üstümüzde gökyüzüne kanla çizilmiş bayrak

Ekrem Sabuncu

Seni Görünce

Seni görünce içim eriyor
Sırtımdan başlıyorum terlemeye önce
Kuru yer kalmıyor tenimde
Sonra nefesinle ürperiyorum

İçimde sana koşan atlar çatlıyor, kan ter içinde
Ceylanlar sudan kaçıyor, amansız
Kırları eriyor saçımın, sakalımın
Doruklarında hayat buluyorum bakış sağanağının

Saçların...
Simsiyah, dalgalanıyor gözlerimin önünde
Uşulca boşalıyor göğsümden ter
Gözlerim bayram yeridir, bir bilsen

Ekrem Sabuncu

Ses Yok

Gözyaşlarımda bir boşluk
Şana ağlamıyorum
İçinde adının yazdığı damlalardan eser yok
Kızılırmak misali çağlayarak ağlıyorum
Ellerimden düşüyor elin
Acıyla ve aşkla karışık duygular yaşıyorum
Gözlerime kan
Sözlerime zehir oturuyor
Tek damlasına cihanı feda edeceğim
Gözyaşlarından ses yok

Ekrem Sabuncu

Sevmiştim

Sevmiştim
Öyle yoldan geçer gibi değil
Yolda kalmak için sevmiştim

Sevmiştim
Öyle bir gece misafir olmak için değil
Mirasımdan pay vermek, mirasından pay almak için sevmiştim

Sevmiştim
Öyle baharda açıp yazda solmak için değil
Dört mevsim hep açmak için sevmiştim

Sevmiştim
Öyle hava çok ısınca sinirden yağmak için değil
Saçların her kuruduğunda ıslatmak için sevmiştim

Sevmiştim
Öyle sözlerinden yaralanmak için değil
şiirlerinde kanamamak için sevmiştim

Sevmiştim
Öyle bir görünüp sonra gözlerinde kaybolmak için değil
Her dem ve her yerde bana bakman için sevmiştim

Sevmiştim
Öyle kalabalıklar içinde yalnız olmak için değil
Yalnızlığımda kalabalık olmak için sevmiştim

Sevmiştim
Öyle her gün yeniden doğmak için değil
Tek nefeste seninle ölmek için sevmiştim

Ekrem Sabuncu

Sınırları Aşkla Çizilmiş Ülkeler

Seninle sınırları aşkla çizilmiş ülkelere gidelim
Yenilmiş ayrılıkların tam ortasına oturalım
Başımı göğsüne yaslayayım
Zaman dursun göğsünde ben nefeslenirken

Kapımızın önüne papatyalar serpilmiş olsun
Çıplak ayak yürü dudaklarının kenarından sızan mutlulukla
İki büyük ırmağın suyu emrine verilmiş olsun
Ne çekmişsen ayrılıktan yana yıkansın isteğın nehirde

Adına bağırabildiğim çokça karanlık olsun
Sesin sesime karışırken gömleğinin yakası gül koksun
Bırak kendini içinde ölü ayrılıklar olan ülkeye
Aylar Aralık-Ocak-Şubat olsa da mevsim hep bahar olsun

Kalbim uzun bir ayrılık acısını terk etsin
Kavuşmak sevinci ellerimden saçlarına sızsın
Şu masanın üzerine iki kelime yazalım
Bırak aşkımdan herkesin haberi olsun

Sevgilim beni bağışla, ellerimin biri hep acılarda
Sözümün yarısı yanlış, yarısı hayal
Burası dünya, burada aşktan çok ayrılık var
Şimdi yine akşam oluyor, yokluğuna gömülüyorum

Gittiğın her yer bana gelmediğinin ispatı oluyor
Adımların sıklaşırken yakana çocuk elleri yapışıyor
Hatıralar depreşirken gözlerinde
Gözünün göremeyeceği yerlerde bir ben varım

Yazamadığın mektuplarımın acısı düğümliyor boğazına
Sonra gece doluyor gözlerine, sonra elleri bir insanın
Aklında adım varken, hayalim gözlerinden siliniyor
Yarı uyanık, hiç benle dalıyorsun uykuya

Sabah bensiz uyanıyorsun
Yüzünde yine güller açıyor, sesin huzur kokulu
İçin bana yönelmiş
Ben sana kavuşmak için yaşıyorum.

Ekrem Sabuncu

Sır Değil Aslında

Fikirlerimi anlamadın, tanıyamadın maalesef aşkıımı

Sen bana yalan söyledin
Yoktun.
Olduğunu sandığım anlarda
Ellerin bende aklın firariydi gözyaşlarımda

Nasıl yeşerdi bu mevsimde içimdeki güller
Gül mevsimi değil
Senin gül sesindir
Toprağıma hayat veren

Ekrem Sabuncu

Ve ben seni çok özledim

Dağdan sızıyor sevdalar Ferhat çekiçleriyle
Çöl Mecnundan Aşk üflüyor nefeslere
Ve ben seni çok özledim, içim pare pare

Kaldırımların kirini temizlemeye aşıklar memur edilsin
Çöpçüler gönül yarasını süpürmeyi nerden bilsin
Ve ben seni çok özledim, neredesin-kiminlesin

Takvimlerin işi ölümlerin süresini tutmak mı?
Kavuşmanın acısı hiç duvara aşılmaz mı?
Ve ben seni çok özledim, yüreğin sızlamaz mı?

Katil hep öldüren-bir cana kıyan mıdır?
Aşkımı ayrılık sehпасına çıkaran da suçsuz mudur?
Ve ben seni çok özledim, gelesin yok mudur?

Ekrem Sabuncu

Yangın

Anlaşılmıyor yüzünden için
Bakıyorum ama göremiyorum
Bu kadar sevmek yan yana uzakta olmak için mi?
Nasıl olacak
Ne zaman olacak
İçinin gözlerinden gözlerime
Gözlerimden gönlüme süzülmesi
Nasıl boşalacak içindeki ben bana
Senden olan ben ne zaman bana geçecek
Ah bu çılgınca bekleyiş
Diz dize hasret
Sırt sırta acı
Yorgunum
Çareye uzağım
Şüphan aştan çok
Sevgine muhtacım
Avuçlarımda terlerken avuçların
Ben içinin yağında eriyeyim istiyorum
Koşarken
Konuşurken
Saçlarını saçlarıma sarayım
Dudaklarından kalbine ulaşayım
Sendeki bana misafir olayım
Yansın zaman
Yansın mekân
Yanında kalayım
Yarım kalmayayım
Yanarken yanında yarım
Yangınından yanmayan yanımla kalmasın
Bu kızıl aşk yangınında
Yüzünde duman olmasın
Sana bakınca göreyim kendimi
Usulca alnından öpeyim
Ruhumu kucağında teslim edeyim.

Ekrem Sabuncu

Yeni Bir Ayrılık

Resmi dairelerdeki yangında ilk kurtarılabilecek dosyalar gibi
Ben de en küçük bir zorlukta senin kalbinden atılacaklar sınıfındayım biliyorum.
İsyanlarımı yüreğime bastırıyorum,
Tüm kalabalığıma rağmen yalnızım işte.
Adı konulmamış bu halimin.
Yoksul muyum yoksun mu o bile belli değil.
İçime içime yağıyor söz yaşların.
Cümle sağanağında gözlerim ıslanıyor.
Bir ses bu kadar can acıtabilir mi diyorum.
Soru kulaklarımda çınlıyor, yenilmişliğin yüzümde şaklıyor.
Gecenin bu saati kime neyi anlatıyorum Allah aşkına,
Bu yazıyı kim okuyacak ve okuduğundan ne anlayacak?
Susunca mavi oluyor işte yalnızlık en çokta bunu seviyorum.
Yazınca kağıt beyaz keder siyah olacak,
Gönülden yazınca kağıt beyaz, sen beyaz,
Ben beyaz kağıda yazılan mürekkep kırmızı,
Sana yazılanlar sana beyaz bana keder renkli,
Bana yazılanlar sana beyaz bana yalnızlık mavisi.
Adın kurtuluştur bu zindandan
Söyleyemem,
Yazarım,
Bağırırım
Kimse anlamaz.

Ekrem Sabuncu

Yürekten Yere Kadar

Ömrümüzün en canlı günleri hep ayrılıkla geçti
Yıllar sınırlı zamanlarda birleşmemizin uzaktan şahidi
Senin benimle benim seninle dolu olduğum anlar çokkkkk
Anılar çok yookkkk

Yürekten yere kadar hasretini yaşıyorum
Beni bilirsin
Bir Rabbime boynum bükük
Bir de sana yanağım
Hem de öyle böyle değil
Günün her saati her ortamda adın ağzımdan kaçabilir
Sadece adınız aynı diye
Saçları sana benzer diye
Kaç kadına merhamet ettim
Sebebi sensin
Varsın onlar bunu hiç bilmesin
Rüzgarın yanımda hatırı sayılıyorsa saçlarından bilinsin
Güneşe bakmaya çalışıyorsam yüzün sorumlu tutulsun
Balların lezzetinden dilin mesuldür
Gülüşünü görmediği için kara kıta yoksuldu
Şiirler bu kadar yüreğe aynı anda işliyorsa sözlerine sorulsun
Seni merak ederlerse benden sorulsun

Yürekten yere kadar hasretini yaşıyorum
Hatıralar acılar denizidir dimağımda
Feryatlar duyulur kalbimin üzerinden
Ayakları kan içinde sevda atları kaçar
Toynakları göğüs kafesimi çatlatır
Mezarlıklar coğrafyası olur elim, ayağım, yüzüm
Alnımdaki yazı adın: mezar taşım
Yürekten yere kadar hasretini yaşıyorum
Ne yazsam hasretimi anlatamıyorum

Yürekten yere kadar hasretini yaşıyorum
Göz yaşlarımda bile adını saklıyorum.

Ekrem Sabuncu